

Efeze 4:1-6

Gemeente,

Veel brieven van Paulus hebben een bepaalde opbouw. Zij beginnen met dankzegging over wat God de Gemeente heeft gegeven. En ze verkondigen het heil dat er in de HEERE is. De verkondiging van het heil. Totdat er ergens in zo'n brief een omslagpunt komt. Bijv in Galaten 5:16, Romeinen 12:1, Collossenzen 3:1, I Thessalonincenzen 4:1. En daarna komt de vermaning tot het leven. Met allerlei oproepen om op verschillende terreinen van het leven uit dat heil te leven.

De Efezebrief is ook zo opgebouwd. Met dien verstande dat er tussen de verkondiging en de vermaning dan hoofdstuk 3 staat van Paulus' voorbede. Maar de eerste hoofdstukken heeft Paulus verkondigd: Christus, in Welke gij ook zijt, en in Welke gij zijt verzegeld met de Heilige Geest 1:13, en gij zijt mede levendgemaakt 2:1, en gij zijt uit genade zalig geworden, 2:8, en gij zijt nabij geworden door het bloed van Christus, 2:13, en gij zijt medeburgers der heiligen en huisgenoten Gods, 2:19, en gij zijt een woonstede Gods in de Geest, 2:22. De verkondiging van het heil. En dan komt hoofdstuk 4 met de vermaning. Met de vermaningen. Wandelt waardiglijk de roeping, wandelt niet meer gelijk de andere heidenen, legt af de leugen, steel niet meer, geen vuile rede, wandelt in de liefde, hebt geen gemeenschap met de werken der duisternis, wordt niet dronken in wijn, weest uw eigen mannen onderdanig, hebt uw eigen vrouwen lief, wees uw ouders gehoorzaam, verbittert uw kinderen niet, doet aan de wapenrusting. Vermaning op vermaning. Het één vloeit dus uit het ander voort. Het heil van God maakt heilig voor God. Brengt vruchten voort. Wie door Gods heil gegrepen is zal zich bekeren en heilig leven.

Daaruit leiden we 2 dingen af. In de eerste plaats de bloem van de heiliging, van het heilige leven voor God, die groeit en bloeit alleen in de grond van heil van God. Leven voor God kan alleen vanuit het heil van God.

Anders is het net als een bloem die je plukt, die je uit de grond haalt en in een vaas zet. Die is met een paar dagen aan het verlebber en na een week verdort. Leven voor God los van beleving van vergeving, verzoening, genade sterft af en verdort.

En het tweede is dit: dat heilige leven vanuit Gods heil en genade gaat niet vanzelf! Dat heeft toch steeds de vermaningen nodig. Dat is eigenlijk heel schandalig en verdrietig. Dat zou toch vanzelf moeten

spreken. Maar ook een vernieuwd mens, een begenadigd mens is en blijft zo vleeselijk, zo traag, zo weerbarstig dat altijd weer de vermaningen nodig zijn. Calvijn zegt dan: de vermaningen zijn als zweepslagen voor ons luie vlees, of de sporen voor het luie paard. Want ons vlees is zo vadsig, zo traag, zo wereldsgezind, zo lusteloos, zo onwillig, dat zonder die vermaningen er echt niks van terecht zou komen. En dat mag ons wel zeer verootmoedigen en ons doen schamen voor de HEERE. Kent u die schaamte: Heere, ik ben zo lusteloos en traag om mijn leven te heiligen en U te wijden, ik schaam me diep voor u... En de verwondering: Heere, dat U dat blijft doen, elke weer me weer vermaant, me weer aanspoort, me niet laat liggen waar ik lig en me voorbijgaat en me aan mijn lot overlaat.

1 waardigheid

Daarom dus ook in de Efezebrief hoofdstuk 4 en volgende met de vermaningen. Dat gij wandelt waardig de roeping met welke gij geroepen zijt. De roeping. Daarmee is het allemaal begonnen, we hoorden dat vorige week op de voortgezette catechese heel duidelijk. God heeft geroepen. En die roeping krijgt relief als je bedenkt: waaruit heeft God ons geroepen? Lees hoofdstuk 2 maar: Uit een leven dood in zonden en misdaden, doende de wil van vlees en de gedachten, onder de overste van de macht der lucht, kind des toorns. Daaruit geroepen: ongevraagd, onvoorwaardelijk geroepen uit zulke geestelijke dood. En waarvandaan kwam die roeping? Lees hoofdstuk 1 maar: van die God, Die ons heeft uitverkoren in Christus voor de grondlegging der wereld. Die ons begenadigd heeft in de Geliefde met de verlossing door Zijn bloed, Die ons verzegeld heeft met de Heilige Geest tot de dag der verlossing. Van deze God vandaan kwam die roeping. Die ons had verkoren als Vader, gekocht als Zoon, wilde zegenen als Geest. En daarom was die roeping ook zo krachtig, boog die alle verzet om zodat ik niet anders meer kon en wilde dan tot Hem komen en voor Hem knielen. En waarnaar toe riep die roeping? Lees hoofdstuk 1 en 3 het slot maar: Tot de rijkdom der heerlijkheid van Zijn erfenis in de heiligen. Tot de vervulling met Zijn Geest, de inwoning van Christus, het kennen van de liefde van Christus, en tot al de volheid Gods. Daarheen werden zij geroepen om dat te verkrijgen en te gaan verkrijgen.

Wat een roeping: uit de geestelijke dood, door de drieënige God, tot de eeuwige heerlijkheid. We mogen en moeten toch wel vragen: weet u daarvan? Want dat kan toch niet buiten je om plaatsvinden dat je daar niks van merkt en gewaar wordt, zo'n roeping die gaat je door hart en ziel, zo'n roeping doet je zeggen: o Heere, wie ben ik? Hoe is het mogelijk? Wat heb ik U lief! Kon ik U maar dienen en danken! Weet u daarvan?

Wandelt dan waardiglijk de roeping. In overeenstemming met de roeping, passend bij zulk een roeping. Als je de roeping op een balans zou leggen: zo vol genade, zo vol liefde, zo vol kracht. Wandel dan in een leven zo vol liefde, zo vol kracht zo vol dankbaarheid als daarbij past. Als je op de ene schaal Gods roeping legt en op de andere je dankbaarheid, laat dat dan elkaar in evenwicht houden ahw. Wandelen. Dat wil zeggen in de Bijbel, daarin voortgaan, daarmee doorgaan, door niets ervan af te brengen en te stuiten: blijf de Heere dienen wat er ook tegenin komt. Wandelt dan waardig de roeping. Zo krachtig als God je geroepen heeft, laat zo krachtig je leven zijn voor Hem. Zo vol liefde als God je riep laat zo vol liefde je leven zijn voor Hem. Zo genadig als Hij riep laat zo dankbaar je leven zijn. Zoals God door niets Zijn roeping liet ophouden en tegenhouden laat zo je leven van dankbaarheid door niets zijn op of tegen te houden. Op een balans gelegd: De ene schaal Gods roeping vol van genade, op de andere schaal je leven van dankbaarheid, zo vol van wederliefde dat het in elkaar in evenwicht houdt. Wandelt waardig de roeping waarmee gij geroepen zijt.

Wie moet niet vol schaamte zijn hoofd buigen? Wat een tekort aan ijver en liefde in het leven der dankbaarheid. In vergelijking met de grootte van Zijn liefde is mijn dankbaarheid zo er onder maat... In vergelijking met wat Hij voor mij overhad, schrompelt mijn dankbaarheid echt tot niets ineen. Tegenover de Himalaya van Uw gunst in de roeping is mijn ijver in de dankbaarheid en molshoop en nog minder.

Wat een wonder, Heere, dat U blijft vermanen, altijd maar weer. Dat U het niet zat en moe wordt en zult worden. Dat U ook vanavond weer komt met de aansporing: wandelt waardig de roeping. Gedenk waaruit, door Wie en waarheen u geroepen bent en dat zal uw leven aangorden tot heiliging.

2 heiligheid

Wat is heiliging? Wat is een heilig leven? Daarvan geeft vers 2 enkele typering: ootmoed, zachtmoedigheid, lankmoedigheid. Dat zijn begrippen die gaan over ons hart, onze gezindheid, ons innerlijk. Kijk, verderop in hoofdstuk 4 en volgende, gaat Paulus ook in op de buitenkant van de levenswandel. Niet stelen, niet dronken, niet liegen, verantwoordelijkheden als man, als vrouw, als kind, als vader. Dus de Efezebrief zegt niet dat het van binnen moet zitten en dat dan de buitenkant er niet toe doet omdat het daar toch niet in zit. Dat echt niet. Maar en daar gaat het nu om, heiligheid begint van binnen, innerlijk. Anders is alle uiterlijkheid of humaniteit alleen fatsoen en degelijkheid en meer niet.

Vernis op een laagje vermolmd hout. Als het niet van binnenuit komt. En van binnen daar gaat het om ootmoedigheid.

Dat is nederigheid, dat is besef dat alles van God gekregen is, wat ik heb dat heb ik van Hem, is aan Hem te danken en Zijn genade. Er zit een woord in van het Oude Testament dat ziet op onderdanen die zich voor hun vorst neerwerpen, smekend om gratie, gunst. Die vorst kon en mocht alles met ze doen, had totale heerschappij over zijn onderdanen. En ze smeekten om gratie, van u hangt alles af: u kunt ons wegzenden, maar we smeken om ontferming. Die houding tav God. Wij staan zo schuldig. God kan alles met ons doen. Hij heeft het recht om zondaren weg te zenden, voor eeuwig, maar we smeken U dat niet te doen: ons lot is in Uw handen, o Ontfermer. Nederigheid. Besef van genade. Alles aan Hem te danken.

En het gaat om zachtmoedigheid. Zachtmoedig is het woord dat aangeeft dat ik alles beleef als uit Gods hand komend. Hij leidt mijn leven. Als er wat gebeurt waar verder niemand invloed op heeft het komt mij uit Zijn hand toe. En alles wat mensen mij aandoen, daar heeft God ook Zijn hand in. Hij leidt mijn leven naar Zijn wil. En als ik om Zijns Naams wil wordt mishandeld, dan zal ik me laten mishandelen. En als mij onrecht wordt aangedaan zal ik niet naar eigen middelen grijpen, maar zorgvuldig me aan Zijn geboden houden. Want Hij leidt mijn leven zoals Hem dat goeddunkt. Ik wacht wat Hij voor mij bestemd heeft en waak ervoor om niet eigen rechter te spelen.

En het gaat om lankmoedigheid. Dat is het woord dat gebruikt wordt voor God als het erom gaat waarom dat Hij nog niet oordeelt, waarom de wereld nog bestaat. Dat is door Zijn lankmoedigheid. Dat Hij zoveel verdraagt wat hem wordt aangedaan. Zoveel zonden per dag, per jaar op de hele wereld, maar God rekent niet af, God straft nog steeds niet, God laat het allemaal nog voortduren en geeft tijd tot bekering. Lankmoedigheid. Geen wraak nemen. Hoeveel mensen mij ook aandoen. Verdragen en niet wreken of hen uitschakelen en wegwerken. Veel kunnen hebben van een ander. Verdragen in liefde: omdat ik het goede voor hem of haar zoek, kan ik het verdragen, geef en gun ik hem tijd om tot inkeer te komen. Want ik zoek niet mijn gram, maar zijn of haar inkeer en behoud. En daardoor laat ik mij leiden.

Weest ootmoedig, zachtmoedig, lankmoedig. Dat is heiligheid. Dat is een innerlijke strijd met je krachten en driften die er haaks op staan. Dat zijn de krachten en driften van hoogmoed en zelfverheffing. Eerzucht en rechthebbendheid waardoor ik alles gewoon vind vanzelfsprekendheid

dus. Dat zijn de krachten van zelfbeschikking en ontevredenheid. Van opstandigheid en moedeloosheid. Dat zijn de krachten van drift, ongeduld, wraak nemen, eropaf stappen en eens goed van leer trekken, van het zat zijn en het betaald zetten. Donkere, duistere krachten en driften. Hoe bind je daarmee de strijd aan? Hoor het Jezus zeggen: Leert van Mij dat Ik zachtmoedig ben en nederig van hart. Zachtmoedig en ootmoedig. De Heere Jezus wist dat Hij alles van Zijn Vader ontving en Hij gaf Zich over aan de weg van Zijn Vader. Leert van Mij! Mijn Geest is medicijn tegen al die bacteriën van drift en hoogmoed en ongeduld en opstand. Leert van Mij. Ootmoedigheid en zachtmoedigheid. En dan laat Hij mij zien als het om lankmoedigheid gaat: wat moet de HEERE van jou wel niet verdragen? Hoeveel, hoe vaak heb jij de HEERE onrecht gedaan, tekort gedaan? En verdroeg de HEERE jou en rekende Hij niet met je af maar gaf je tijd en zocht het goede voor je. Zou jij dan ook niet lankmoedigheid als jou iets wordt aangedaan of veel? Zo leer je, ontvang je in een levenslange strijd ootmoedigheid, zachtmoedigheid, lankmoedigheid. Heiligheid van binnen. Laat mijn ootmoed zo diep zijn als Gods genade hoog is, mijn zachtmoedigheid zo onverwoestbaar als Gods roeping onverwoestbaar is, mijn lankmoedigheid naar anderen zo groot als die van God naar mij groot is.

En dat is het ware sieraad van een mens. Vrouwen, meisjes, laat dat je sieraad en schoonheid zijn. Besteed daar aandacht en tijd aan, elke morgen. Biddend, lezend, luisterend naar God, omgaand met God. Mannen, jongens, heb oog voor die schoonheid van binnen. Meer dan voor de schoonheid van buiten. Dat bewaart voor een hoop ellende en narigheid. Geef je vriendin, je vrouw eens iets wat daarvoor helpen kan: een gebedskalender en goed boek over toewijding of over de vervolgde kerk.

3 enigheid

Vanuit die heiligheid zal de enigheid bewaard worden. Want die eenheid is er. Want de gemeente is één lichaam! En al onze organen en ledematen hebben daarom heel veel gemeenschappelijk: al onze organen en ledematen zitten aan hetzelfde hoofd vast, er stroomt hetzelfde bloed door, hetzelfde dna profiel weten we tegenwoordig. Zo hebben ook alle leden van de gemeente heel veel gemeenschappelijk. Dan begint Paulus bij de Geest. Vers 4 Eén Geest is het, Die ons heeft geroepen tot één hoop van uw roeping. Alle leden van het lichaam hebben dezelfde hoop tegood: een eeuwigheid van volmaakte heiligheid, van altijd met de Heere zijn, van nooit meer zondigen. Daar zien ze allen naar uit. Meer, minder, maar

het doel is hetzelfde.

En alle leden hebben één Heere: Jezus Christus, en daarom één geloof en één doop. Door het geloof overgezet van satans rijk in het rijk van Christus. De Heere, Die ons uit alle heerschappij des duivels heeft verlost en voor al onze zonden heeft betaald. En daar is de doop teken en zegel van. Van deze overzetting en verzoening. Want zulk een Heere is de Heere Jezus Christus. Daarom hebben alle leden van het lichaam Hem lief, onuitsprekelijk lief omdat hij hen kocht en verlost van duivel en schuld met Zijn Eigen bloed.

En alle leden hebben één God en Vader. Die is boven allen: om ze te beschermen en te regeren. De Vader heeft gezag over hen allen, absoluut gezag en waakt over hen allen. Hij voedt op en Hij bewaart. Hij laat geen van Zijn kinderen verloren gaan. Hij is door allen Hij gebruikt al Zijn kinderen als instrumenten om Zijn wil door te vervullen en volvoeren. En al Zijn kinderen stellen zich daarvoor beschikbaar. Vader, wat tot eer en uw naam is, doe dat door mij heen en met mij. En deze Vader is in hen allen. Hij woont in al Zijn kinderen door Zijn Geest. Zo lief heeft Hij Zijn kinderen, zo nabij is Hij al Zijn kinderen, Hij begeeft ze niet en verlaat ze niet, nooit en nergens. Daarom vrezen al die kinderen God als hun Vader. Met een diep liefde en een heilige onderwerping. Ze weten hun plaats: Hij is God en zij zijn mens Hij is Vader en zij Zijn kind.

Daarom één lichaam. Door de Geest, de Zoon en de Vader. Dat is het heil van de drie enige God. Uitzicht naar volmaaktheid, liefde tot de Zoon, onderwerping aan de Vader. En een ander heil is er niet. Een andere zaligheid is er niet en bestaat niet. Wie zich een ander heil inbeeldt die beeldt het zich in. Want het heil is voor ieder hetzelfde: hoop door de Geest, verlossing door de Zoon, regering door de Vader. Verlangen, wederliefde en onderwerping. Ander heil is er niet. Als het anders is is het vals, niet van en uit God, en dus maakt het niet zalig.

Maar de drie enige God komt met dit heil tot ons. In Zijn verbond biedt Hij dit aan. Zo ben Ik en dit geef Ik. Wie het veracht die plaats zichzelf erbuiten, al is hij lid van de gemeente, maar een dood lid, levenloos lichaamsdeel. Maar zalig wie voor deze God viel, boog, en zich overgaf. Wees Gij mijn God. Als Geest, Heere en Vader. Dat geeft eenheid. Die eenheid is er. Daarom zegt Efeze 4 vers 3 niet: benaarstig u die eenheid te bewerken, nee, die is gegeven in God, maar om die te behouden! Want zo makkelijk wordt die eenheid verbroken, komen er scheurtjes in: als ik mijn visie voorop ga stellen hoe ik vind dat het moet. Als ik in de greep kom van dwalingen met de Bijbel in de hand, als ik

mezelf belangrijke vind dan een ander, als ik over hoofdzaken zo ben uitgepraat en ik ga discussiëren over bijzaken, want op het heil ben ik uitgekeken en dat is vanzelfsprekend geworden. Weet u wanneer de duivel dat vooral wil proberen? Als het in een gemeente goed gaat. Laten we op onze hoede zijn.

Laten we ons oefenen in ootmoed: alles heb ik gekregen dus laat ik het gebruiken niet tot mijn eer maar om de Gemeente mee te dienen. In zachtmoedigheid: tevreden met mijn plaats, ik hoef niet groter en belangrijker en invloedrijker te zijn. In lankmoedigheid: laat ik de ander verdragen en het goede voor hem zoeken. Dat bewaart de eenheid. Dan is er de enigheid van de geest, de band des vredes. Alles op zijn plek. Zoals een lichaam, zoals een puzzel: alle stukjes op hun plek. Dan is het één geheel. Dat is vrede: ieder op zij of haar van God gegeven plek in het dal van ootmoed. Dan blijft er eenheid. En dan is de puzzel precies passend. En zoals ds de Lange in mijn bevestigingsdienst zei: dan zie in die puzzel één ding staan: soli Deo gloria: God alleen de eer.

Amen